

"פייר פאולין – פרופיל למגזין "כאן"

פייר פאולין החל את דרכו כצלם בצרפת של שנות ה-70, מתמרן בין עבודתו כנהג מונית לילי ברחובות פריז, לבין עבודתו ביום כעוזר לצלם פרסומות. ב-1986, הוא עלה לישראל וכאן הקים את הסניף המקומי של בית הספר לפילוסופיה "אקרופוליס החדשה", שסניפיו קיימים היום ב-9 ערים ברחבי הארץ.

בשנים האחרונות, הנסיבות אפשרו לפייר לשלב בין שתי אהבותיו הגדולות, הפילוסופיה והצילום. הוא המשיך את לימודי הצילום באופן מקצועי וסיים את לימודיו בסטודיו גברא לצילום, ת"א. כיום הוא מציג את תמונותיו בארץ ובעולם.

גישתו של פייר לצילום מושרשת בתפיסתו הפילוסופית אשר גורסת שאמנות הינה ביטוי רוחני. בהתאם לתפיסה הניאו-פלטוניסטית, היופי בעולמנו, הינו ביטוי של אמת והשתקפות של אידיאל יופי מופשט הנמצא מעבר לזמן ולחלל ומתבטא בעולמנו רק לרגעים מספר, כמו אפרודיטה, כקצף בגלי הים. תפקידו של הצלם, הינו אם כן, "ללכוד את היופי", להצליח לזהות את אותו הרגע המדויק, שבו היחס בין האובייקטים יוצר הרמוניה, הרגע שבו היופי האידיאלי, משתקף לרגע, דרך פניו של אדם או דרך נוף אב-טיפוסי.

ניתן למצוא הקבלה לגישה זו, בקונספציה של ה"רגע המכריע" של קרטייה ברסון, שעל פיה "ישנו שבריר שנייה יצירתי אחד, שבו אתה מצלם את התמונה. עינך חייבת לראות קומפוזיציה שהחיים עצמם מציגים לפניך ועליך לדעת באופן אינטואיטיבי מתי ללחוץ על כפתור הצילום. זהו הרגע שבו הצלם יוצר."

בהשראת מקורות מסורתיים אלו, פייר פאולין מאמין שעל הצלם להיות שקוף, לא להפריע לזרימה של החיים והיופי, אשר הינם השחקנים הראשיים בתמונה. הצלם צריך פשוט להיות נוכח ו"לקלוט" את הרגע הנכון, הרגע שבו השמיים והאדמה מתחברים בהתמזגות אסתטית ואז התמונה נוצרת מעצמה. משום כך, הטכניקה ואמצעי העזר, משמשים אך ורק כאמצעי ולא כמטרה. הצלם הוא שליח, הלוכד את רגעי היופי שחולפים על פנינו, ומעמידם לפנינו, כתזכורת, למציאות גבוהה יותר, הרמונית ואידיאלית, אך נוכחת בעולם הזה.

גלעד זומר

מנהל מכון טריסטן לאמנויות